

indføres, ikke af det gode, og den volder Vilkaarlighed. Vilkaarligheden falder imidlertid bort, hvis Rigsdagen kan blive enig om den, thi saa bliver det en Lov, men man kan ikke opretholde det ved ministerielle Cirkulærer, hvis Rigsdagen ikke bliver enig derom.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen): Under de forudgaaende Forhandlinger, der have været førte om denne Sag saavel i dette som i det andet Ting, er det blevet mig klart, at skulle vi komme til en Løsning i den foreliggende Sag, vil det ikke kunne ske uden i et Fællesudvalg, og da Ministeriet ønsker at bidrage sit til, at man gennem et Fællesudvalg kan komme til den endelige Løsning af Spørgsmaalet, skal jeg ikke i dette Øjeblik udtale mig om min Stilling til Sagen, men anbefale at følge Udvalgets Indstilling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling (se Tillæg B. Sp. 1075)

vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Lovforslaget, saaledes ændret (se Tillæg C.),

vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Bogføring m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5093).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen i sin Helhed sattes til Forhandling.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg vil gerne, inden dette Lovforslag forlader Tinget, udtale mig om det. Min Grund dertil er de Afstemninger, som foregik ved anden Behandling, og at jeg maatte antage, at der til tredie Behandling vilde være kommet et Ændringsforslag, som imidlertid ikke er kommet. Det vil være ærede Medlemmer be-

kendt, at der ved anden Behandling var en Strid, der for Resten har været standende under hele denne Sags Behandling. Der var af et Mindretal stillet et Ændringsforslag, der gik ud paa, at Brugs- og Andelsforeninger, for saa vidt disse ere forpligtede til at løse Næringsadkomst, skulde have Bogføringspligt, men det blev forkastet med 42 Stemmer mod 34; der var altsaa kun 8 Stemmers Forskel. Derimod vedtog man et Ændringsforslag, der gik ud paa, at foruden de i det andet Ændringsforslag nævnte Foreninger skulde endvidere Brugs-, Andels- og lignende Foreninger med begrænset Ansvar samt Foreninger, der ere forpligtede til at løse Næringsbevis, have Bogføringspligt. Forskellen mellem disse to Ændringsforslag er, at i det sidste er det begrænsede Ansvar kommet ind som en Skillelinie mellem de Foreninger, der ere underkastede Bogføringspligt, og dem, der ikke ere det. Nu have nogle af de Mænd, som jeg arbejdede sammen med i Udvalget i Fjor, og som jeg nærmest var enig med, holdt stærkt paa det Ændringsforslag, der blev forkastet, og da Stemmemforskellen ikke var større end angivet, var der al Rimelighed for, at det kom op igen. Men disse Mænd have overfor mig gjort gældende, at mine Udtalelser ved anden Behandling vare Skyld i, at Afstemningen fik det Udfald, den fik, idet der var flere af Medlemmerne, for hvem det, at jeg som gammel Brugsforeningsmand havde sluttet mig til Bestemmelsen om at indføre Udtrykket „begrænset Ansvar“, havde været bestemmende for deres Afstemning, men man mente paa den anden Side, at der var sket noget galt, som kunde afstedkomme farlige Følger i Fremtiden, navnlig overfor Andelsforeningerne i det hele taget. Jeg vil nu paa ingen Maade søge at lægge Andelsforeningerne Sten i Vejen, hverken paa den ene eller den anden Maade, og min Stilling til de omtalte Spørgsmaal var kun motiveret ved, — hvad jeg ogsaa den Gang udtalte —, at jeg ikke kunde se rettere, end at det var et Retfærdighedskrav at optage Begrebet „begrænset Ansvar“ i Lovforslaget — jeg tænker nærmest paa Brugsforeningerne, som jeg har mest Kendskab til —, da ellers Brugsforeninger eller Andelsforeninger, der kaldes Brugsforeninger, naar de stod med begrænset Ansvar, vilde komme til at staa anderledes overfor Trediemænd end andre Foreninger, der vare ganske lige med Hensyn til Ansvar, men ikke hed Brugsforeninger.